

Kuninkaan uni

(Mukaelma.).

Se kuningas josta tässä kerrotaan, oli kasvanut maalla ja oli pienestä lapsesta asti paimentanut lampaista. Hän ei tiennyt, että hän on edes sukua kuninkaalle, hän luuli olevansa köyhän lampaankaitseijan poika. Poikana kasvoi siroksi nuorukaiseksi paimenelämän puutteiden keskellä. Hän oli oppinut rakastamaan totuutta ja oikeutta, vaikka hän ei ollut koskaan saanut mitään kouluopetusta.

Kun nuorukainen oli kahdeksantoista vuotta täyttänyt, tuli kaksi kuninkaan palvelijaa eräänä päivänä ratsastaen hänen luokseen, kun hän oli lampaitansa paimenessa. Hän hämmästytti suuresti kun vieraat kumarsivat syvään hänen edessään ja pyysivät häntä tulemaan heidän mukanaan. He selittivät paimenpojalle, että hän tulee perimään kuninkaan vallan koska hänen isänsä, vanha kuningas, oli lapseton ja vanha. Koska poikana oli kuninkaan palvelijattaren poika, niin vaikka hänen isänsä olikin mahtava kuningas, ei pojan sallittu kasvaa hovissa kuten jalosukuinen prinssi, vaan hänet äitinsä kanssa lähetettiin kauas pois.

Kun paimenpoika tuli kuninkaan palatsiin, hän hämmästytti niin sen loistoa ja komeutta ettei hän tahtonut uskaltaa palkata liikkuu. Hänelle oli kerrottu kuninkaan linnasta ja rikkaitten palatseista kuin ihmeellisistä saduista, mutta näin ihmeelliseksi ei hän olisi kuninkaan linnaa osannut kuvitella. Hän ei tahtonut voi da uskoa, että nuo sirot marmoripylväät, jalokivikoristeiset lamput, loistavat kuvamaalaukset, silkkiset uutimet, kullalla kirjailut verhot ja pehmeät matot olivat tavallisten ihmisten tekemiä. Ne, jotka niitä tekevät, mahtanevat olla ainakin erilaisia ihmisiä kuin hän ja ne köyhät paimenet, joita hän oli nähnyt, ajatteli poika.

Hänet ohjattiin prinssin huoneisiin, jossa kaksi nuorta orjaa palveli häntä. He pukivat hänet kullalla kirjailtuun samettipukuun ja kultasolkisiin kenkiin. Nuoren paimenpojan vuode oli aina ollut vain olkipahna jossain hökkelissä tai maen rinteellä paljaan taivaan alla. Nyt se oli kultainen sänky jossa oli untuvapatjat ja silkkipeitot ja uutimet. Orjat seurasivat häntä kaikkialle ja palvelivat häntä niin, ettei hän saanut edes omia vaatteitaan riisua tai ruokaansa lautaselle ottaa. Niin on aina palveltu kuninkaita ja muita hallitsevan luokan jäseniä, sanottiin pojalle.

Hänelle kerrottiin niistä suurista juhlahetkistä, joita silloin pannaan toimeen kun hänet kruunataan kuninkaaksi. Hänet puetaan mitä ihmeellisempään samettiviittaan, johon on kudottu kulturalankoja. Hänen kruunusaan ja sauvassaan tulee olemaan mitä jalompia helmiä ja rubiineja, niin hänelle kerrottiin.

Kun ilta tuli riisuvat orjat entisen paimenpojan ja nostivat hänet untuvaiselle vuoteelle silkkipeittojen väliin. Poika mietti hetken aikaa päivän ihmeellisiä tapahtumia ja sitä suurta juhlaa joka hänen kruunauspäivänään tulee olemaan. Näitä miettessään hän vaipui sikeään uneen ja alkoi nähdä unia.

Hän uneksi kolme unta. Ensiksi hän uneksi olevansa matallassa ullakkohuoneessa, jossa oli monet kangaspuut. Niitten ää-

ressä istui kumaraan painuneita kutoja joille repaleisiin vaatteisiin puettui lapset ojentelivat silkki- ja kulturalankasukkuja. Lasten kasvot olivat näistä aivan kalpeat ja heidän pienet kätensä vapisivat raskaisten sukkulain painon alla ja hennot jalat notkahtelivat uupumuksesta. Naiset, jotka kankaita kutoivat, olivat myöskin laihoja ja melkein keltasia kasvoiltaan ja heidän silmänsä tuijottivat väsyneesti suurista tummista kuopistaan. Ilma huoneessa oli tukahduttavan tukala. Poika kysyi yhdeltä kutojasta, mitä kangasta he niin ahkerasti kutoivat.

— Me kudomme nuoren kuninkaan kruunausviittaa, vastasi kutoja.

— Miksi te olette niin kiihtyneen ja kärsivän näköisiä, kysyi poika. Eikö teille anneta ruokaa?

— Meille annetaan vain yksi ateria päivässä.

Poika kauhistui kuullessaan tuon ja heräsi unestaan. Kun hän huomasi uneksineensa, tunsin hän suurta helpotusta ja nukkui pian uudelleen. Mutta kauan hän ei nukkunut kun hän taas näki unta. Tällä kertaa hän uneksi seisovansa meren rannalla. Vähän matkaa rannasta keiului aalloilla suuri soutuveine. Soutajia oli monta paria tummaihoisia orjia, joilla ei ollut muuta vaatetta kuin pieni kappale räpyä keskiruumiillaan. Nämä orjat oli kytketty toisiinsa rautaisilla ketjuilla. Aurinko paistoi tulikuunana orjan paljaita selkiä. Laivan isäntä, julma rjavouti valitsi orjia joukosta nuorimman ja irrotti hänen kahleensa. Orjan sieramet ja krvat tukittiin vahalla ja hänen vyölensä kiinnitettiin suuri kivi. Sitten hänet pakotettiin laskettumaan nuoraportaita alas mereen sillä aikaa kun haikalan lumoojat pöryyttivät rumpujaan pelottaakseen venettä takaa-ajavat haikalat pois lähettäviltä. Orjanuorukainen sukelsi meren pohjaan ja muutaman minuutin kuluttua tuli sieltä ylös mukanaan ihmeellisen kaunis helmi. Uudelleen ja yhä uudelleen hän sukelsi meren pohjaan tuoden aina toistaan kauniimpia helmiä. Orja alkoi pian näyttää kovin uupuneelta ja joku toisista orjista pyysi isäntää laskemaan orja levähtämään jolla aikaa hän sukeltaisi. Mutta isäntä sanoi: Ei, tämä orja löytää sieltä parhaat helmet. Ja niin täytyi orja-raukan sukeltaa uudestaan ja uudestaan kunnes hän viimeisen kerran ylös kiivettyään kaatui veneen pohjalle ja veri alkoi tulvata hänen nenästä ja korvistaan ja hän heitti henkensä. Isäntä komensi toiset orjat heittämään hänen ruumiinsa mereen haikaloiden syötäväksi. Tämä näky kauhistutti nuorta kuningasta niin, että hän huusi tuskaisesti: Mitä niillä helmillä tehdään jotka tuolla tavalla hankitaan. Laivan isäntä vastasi, että niitä tarvitaan kuninkaan kruunuun. Tällöin poika heräsi unestaan ja oli vieläkin niin kauhun valtaamana, että vapisi. Hän ilostui suuresti kun huomasi taas uneksineensa ja hän nukkui pian uudelleen.

Pian hän alkoi jälleen uneksimaan. Tällä kertaa hän oli kaukana suuren metsän laidassa, jossa suuri joukko miehiä ja poikia työskenteli kuivuneen joen pohjalla halkoen kiviä surilla vasaroilla. Seutu oli villiä eikä siellä asunut ketään muita ihmisiä kuin nämä kivenhakkaajat. Ihottavia matelijoita maleksi metsässä ja sakaalit hiiviskelivät lähettävillä vainuten kuolleitten miesten ruumiitten hajua. Rutotauti ja kuume tappoi miehiä kui nluokoa, tuskin yksikään heistä pelastui niiltä ja sakaaleilla oli loppumattomat pidot heidän ruumiittensa ääressä.

— Miksi nämä miehet on tuotu tänne erämaahan kuolemaan? huusi nuori kuningas.

— He etsivät rubiineja nuoren kuninkaan kruunuun.

Poika kauhistui tätä kaikkea niin, että hän hyppäsi pois vuoteeltaan ja heräsi siihen. Aurinko paistoi hänen huoneensa akkunasta sisään ja linnut lauloivat linnan pihapiirissä.

Samassa saapui valtakunnan päämies ja muita hoviherroja tuoden nuorelle kuninkaalle hänen kruunausviittansa, rubiinella koristetun kruunu ja helmillä koristetun kuninkaansauvan. Poika tunsin viitan kultaharson ja sametin samaksi jota ne nälkäiset naiset ja lapset hänen uissaan kutoivat ja helmet samoiksi, joita hakiessa se orja mentti henkensä ja rubiinit samoiksi, joita ne miehet erämaassa olivat kaivaneet.

Häntä kammoksutti niiden näkeminen ja hän pyysi, että ne vietäisiin pois.

— Minä olen nähnyt unissani kuinka nuo koristeet on hankittu ja minä en voi pukeutua niihin. Näistä tuskaiset kädet ovat tuon kultakankaan kutoneet, sen pöimissä on murhettua ja kyyneleitä. Rubiinien punasessa loisteessa on kuoleman kauhua ja helmistä hohtaa ihmisveri. Ja nuori kuningas pukeutui jälleen paimenen nahkatakkiin, otti ryhmyisen paimensauvansa ja sanoi: Kruunatkaa minut tässä puvussa.

Mutta valtion päämies sanoi: Eihän kukaan tuntisi teitä kuninkaksi tuossa vaatetuksessa. Kuninkaan tulee esiintyä loistossa ja komeudessa.

Silloin minä en tahdo olla kuningas. Minä en tahdo loistaa ihmisten elämän kustannuksella enkä tahdo hallita maata, jossa toiset kärsivät toisten tähden. — Ja poika lähti pois kuninkaallisesta linnasta takasin paimenten ja työmiesten keskuuteen.

Tämä on mukaelma vanhasta sadusta, mutta se on samalla totta. Vielä tänäkin päivänä hankitaan kuninkaitten ja vallassaolijain kulta, jalokivet, kalliit kankaat ja matot, marmoripalatsit ja muuta rikkauudet työntekijöiden elämän hinnalla. Näin on ollut vuosituhansien ajan ja työläiset ovat nähneet asti olleet pakotettuja tyytymään pieniin muruihin niistä rikkauksista joita he ovat tuottaneet.

Nyt on kuitenkin jo maita, joissa kuninkaat ja keisarit on ajettu pois maasta ja kansa on asettanut köyhiä työntekijöitä hallitukseen. Voisihan joku pikku tovereista sanoa missä maassa tällaista on tapahtunut.

Mahtakohan kukaan pikku tovereista tietää kuka hallitsee sosialistisessa yhteiskunnassa ja

FAIRPORT HARBOR, OHIO.

Terveisiä kaikille Toverittaren lukijoille.

Täällä oli elok. 3 päivä V. ja U. seuran "Voiman" kenttäjuhlat ja Ihanneliiton pojat ottivat myöskin osaa. Ensimmäisen palkinnon sai Fredrick A. Saari, 13 vuotias, 15 senttiä ja toisen palkinnon sai Reino M. Ringman 11 vuotias 10c ja kolmannen palkinnon sai Fridolf Saari 9 vuotias 5 senttiä.

Täällä oli Juho Koskelo ja William Stein konserttia antamassa elok. 2 p. Konsertissa oli paljon ihmisiä ja konsertti oli hyvä.

Ihanneliitossa valittiin uusi jäsenkirjuri, Fredrick A. Saari; puheenjohtajana on Helvi Blumenthal, pöytäkirurina Vieno Kivimäki ja järjestysmiehiä ovat Fredrick A. Saari ja Onerva Kivimäki ja uutistenkirjottajana toimii allekirjoittanut.

Reino M. Ringman.

WRIGHT, MINN.

Tervehdys täältä maaseudulta kaikille Lasten Osaston lukijoille. Meillä ei ole täällä vielä Ihanneliittoa, mutta toivon, että se perustetaan ensi tilassa Meillä on tänä kesänä kahden ja puolen kuukauden koululoma. Me käymme uimassa joka päivä. Se on hauskaa. Mitään suurempia juhlia ei meillä ole ollut muuta kuin Juhannus-juhla kesäkuun 24 päivä.

Toverillisesti Felix Siren.

KODIN OSASTO

Pinaattikeittoa.

50 gr. pinaattia, 1 kohtalainen porkkana, ½ ruokalusikallista voita, 2 rkl. jauhvoja, pinaattilientä ja maitoa, suolaa ja sokeria.

Pinaatti huuhdotaan, kiehausetaan ja hakataan hienoksi. Porkkana leikellään viipaleiksi ja keitetään pehmeäksi. Voi käristetään jauhosten kera, pinaatti ja porkkanaliemi sekä maito kaadetaan päälle. Pinaatti pannaan joukkoon ja keitto maustetaan suolalla ja sokerilla.

Kalapyörylöitä.

200 gr. hienoksi hakettua kalaa, ½ dl. riisiryynyjä, ½ l. vettä ja maitoa, 1 muna, suolaa, pippuria, leipäjauhelmaa, rasvaa.

Riisiryynit huuhdotaan ja keitetään puuroksi vedessä ja maidossa. Keitetty hakattu kala, muna ja maustimet lisätään joukkoon. Sekotetaan hyvin, laitetään pyörylät, jotka pyöritetään leipäjauhelmassa ja paistetaan rasvassa.

Kuluttajain lehti.

Särkyneet porsilinaastiat voi korjata seuraavalla tavalla: polttamatonta kalkkia sekoitetaan munavalkuaisen sekaan niin paljon, että seoksesta tulee sakea taikina. Tällä taikinalla sivellään kappaleitten reunat ja painetaan ne paikoilleen. Korjatun astian pitää antaa kuivata ainakin kolme vuorokautta ennenkuin se otetaan uudelleen käytettäväksi.

Jos teillä on nielurisat ajatuksissa ja kipeät, peskää niitä etikalla, johon pannaan hiukan suolaa, se jouduttaa myöskin niiden puhkeamista. Myöskin jos ajattomaa, nielurisa y.m. särkee, ottakaa suolasta sieniläskää ja panna siihen paljon pippuria ja sitokaa se kipeän paikan päälle, niin huomaaatte että pakotus loppuu. — Kokenut.

onko siinä yhteiskunnassa rikkaita ja köyhiä.

Kirjottakaahan joskus näistä Lasten Osastossa, pikku toverit.

Toverillisesti:

teidän Sami-täti.